

[Pernille Sams]

vil vi da meget gerne have det frem på bordet, for det passer ikke, og så skal vi da have aflivet den myte.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Direkte adspurgt af fru Pernille Sams må jeg sige, at hvis staten skal følge den ene model, der er anvist i forslaget, vil det faktisk betyde, at den må give en overkurs, der svarer til ca. 10 procentpoint, for at det kan hænge sammen for de personer, vi taler om, og det vil jo faktisk betyde, at staten vil få en merudgift. Derudover kommer der jo også nogle administrationsudgifter i forbindelse med ordningen. Alt andet lige vil det betyde, at staten vil få større udgifter. Og hvis man følger den anden model, holder den økonomiske beregning ikke.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg må jo bare sige, at så har hr. Jørn Pedersen slet ikke forstået, hvad forslaget går ud på, og så kan det jo være derfor, Socialdemokratiet afviser forslaget, for det, hr. Jørn Pedersen sagde her, var i hvert fald noget vrøvl. Der er ikke noget med, at staten skal give en overkurs for noget som helst, hverken på 10 procentpoint eller på nogen anden procent.

Det er neutralt for staten dette her, og hvis hr. Jørn Pedersen gjorde sig den umage at læse forslaget igennem i detaljer og finde ud af, hvordan det hænger sammen, og at det er neutralt for staten – hvilket er et faktum, for sådan er hele ordningen bygget op; det er det, der er forudsætningen for den – kunne det være rart at høre, hvad Socialdemokratiet så ville afvise forslaget på, når den forudsætning er i orden.

John Vinther (KF):

Finansministeren anførte, at han ikke ville gå ind i en teknisk gennemgang af lovforslaget, og holdt sig blot til at sige, at det ikke ville hjælpe. Nu har Det Konservative Folkeparti den opfattelse, at det vil hjælpe, og derfor er jeg sikker på, at når jeg nu spørger pænt, vil finansministeren efterfølgende komme op og sige, hvad det er, der ikke vil hjælpe, for det har vi da svært ved umiddelbart at få øje på, specielt når regeringen ikke kan komme med en bedre begrundelse.

Når det er sagt, vil jeg også sige, at det er grunden er for dårligt, at det er oppositionen, der skal fremkomme med dette beslutningsforslag; regeringen burde jo selv være i stand til at se, at der er et problem her, og burde også være i stand til at finde løsningsmodeller, når den så flot afviser dette forslag.

Sagen er jo den, at tusinder af boligejere og landmænd i realiteten er fastlåst på grund af disse lån, fordi de inkonvertible lån er budt op i helt urimelige overkurser. Formålet med dette beslutningsforslag er derfor at sikre, at boligejere med disse inkonvertible lån får mulighed for at konvertere lånene og dermed som så mange andre få glæde af det rentefald, vi har oplevet i 1993. Beslutningsforslaget skitserer en teknisk meget fin og fornuftig måde at gøre dette på, uden at det koster staten eller obligationssejere en krone. Det er alt i alt en teknisk meget fin, fornuftig og enkel løsning.

Jeg synes også, det er værd at bemærke endnu en gang, at der altså ikke er tale om statsstøtte i dette forslag, og at der heller ikke er tale om, at nogen mister penge. Obligationssejere får fortsat deres forrentning og deres afdrag; blot er det altså Hypotekbanken, der betaler det.

Det er ikke vores opfattelse, at dette beslutningsforslag, såfremt det gennemføres, vil medføre en ny bølge af konverteringer, men faktum er, at vi med dette beslutningsforslag giver alle boligejere med inkonvertible lån en reel valgmulighed på linje med den, andre har. Så man kan undre sig over, at regeringen ikke synes, de skal have den mulighed; det undrer vi os i hvert fald meget over. Det Konservative Folkeparti kan i hvert fald varmt støtte beslutningsforslaget.

Mejdahl (V):

»De tre borgerlige partier, KVZ, synes, det er synd for ejendommejere med inkonvertible obligationslån, at de ikke kan få del i rentefaldet og lånomlægningens glæder.«

Sådan skrev Berlingske Tidende for tre uger siden i en leder under overskriften: »Pil ikke ved markedsøkonomien«.

Når Venstre står som medforslagsstiller af dette beslutningsforslag om omlægning af inkonvertible lån, er det ikke, fordi vi synes, det er synd for nogen, men ene og alene ud fra en rimelighedsbetragtning. Den konverterings-